

Czwartek, 16 grudnia 2010 r.

Znak dziedzictwa europejskiego ***I

P7_TA(2010)0486

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej działanie Unii Europejskiej na rzecz znaku dziedzictwa europejskiego (COM(2010)0076 – C7-0071/2010 – 2010/0044(COD))

(2012/C 169 E/45)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady (COM(2010)0076),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 167 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0071/2010),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając uzasadnione opinie przedstawione przez francuski Senat w ramach protokołu (Nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, zawierające stwierdzenie, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
  - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 9 czerwca 2010 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A7-0311/2010),
1. przyjmuje w pierwszym czytaniu stanowisko określone poniżej;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 1.10.2010, s. 52.

P7_TC1-COD(2010)0044**Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 grudnia 2010 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr .../2011/UE ustanawiającej działanie Unii Europejskiej na rzecz znaku dziedzictwa europejskiego**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 167,

Czwartek, 16 grudnia 2010 r.

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽¹⁾,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem *Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)* jest tworzenie bliższych związków między narodami Europy, a jego art. 167 w szczególności zobowiązuje Unię Europejską do przyczyniania się do rozkwitu kultur państw członkowskich, z poszanowaniem ich różnorodności narodowej i regionalnej, jednocześnie podkreślając znaczenie wspólnego dziedzictwa kulturowego. **Ponadto art. 167 ust. 2 TFUE stanowi, że Unia, zgodnie z zasadą proporcjonalności, przyczynia się do pogłębiania wiedzy i upowszechniania kultury i historii narodów europejskich.**
- (2) Lepsze zrozumienie oraz uznanie, szczególnie przez młodych ludzi, walorów wspólnego, a jednocześnie różnorodnego dziedzictwa kulturowego przyczynia się do wzmocnienia poczucia przynależności do Unii Europejskiej i do wzmocnienia dialogu międzykulturowego. Ważne jest zatem zapewnianie szerszego dostępu do dziedzictwa kulturowego oraz wzmocnianie jego europejskiego wymiaru.
- (3) TFUE ustanawia także obywatelstwo Unii, które uzupełnia obywatelstwo państw członkowskich oraz stanowi istotny element ochrony i wzmocnienia procesu integracji europejskiej. Aby obywatele w pełni popierali integrację europejską, należy położyć większy nacisk na wspólne wartości, historię i kulturę, będące kluczowymi elementami uczestnictwa w społeczeństwie zbudowanym w oparciu o wolność, demokrację i szacunek dla praw człowieka, różnorodność kulturową i **językową**, tolerancję i solidarność.
- (4) Znak dziedzictwa europejskiego utworzony został w kwietniu 2006 r. w Granadzie w ramach inicjatywy międzyrządowej kilku państw członkowskich i Szwajcarii.
- (5) Rada Unii Europejskiej, podczas spotkania w dniu 20 listopada 2008 r., przyjęła konkluzje ⁽³⁾, których celem jest przekształcenie międzyrządowej inicjatywy znaku dziedzictwa europejskiego w działanie Unii Europejskiej, i w których zachęca Komisję do przedstawienia odpowiedniego wniosku dotyczącego stworzenia przez Unię Europejską znaku dziedzictwa europejskiego i określającego uwarunkowania praktyczne odnośnie do realizacji tego projektu.
- (6) Konsultacja społeczna i ocena wpływu przeprowadzone przez Komisję potwierdziły, że międzyrządowy znak dziedzictwa europejskiego był cenną inicjatywą, ale konieczne jest jej dalsze rozwijanie, aby wykorzystany został cały jej potencjał. Potwierdziły one także, że zaangażowanie Unii Europejskiej może wnieść wyraźną wartość dodaną do znaku dziedzictwa europejskiego i pomóc inicjatywie w osiągnięciu ważnego jakościowo postępu.
- (7) **W przypadku znaku dziedzictwa europejskiego należy korzystać z dotychczasowych doświadczeń zdobytych w ramach inicjatywy międzyrządowej.**

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 1.10.2010, s. 52.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2010 r.

⁽³⁾ Dz.U. C 319 z 13.12.2008, s. 11.

Czwartek, 16 grudnia 2010 r.

- (8) Znak dziedzictwa europejskiego powinien dążyć do **uzupełniania, a nie powielania, takich inicjatyw** jak lista światowego dziedzictwa UNESCO, **reprezentatywna lista UNESCO niematerialnego dziedzictwa kulturowego ludzkości** i „europejskie szlaki kultury” Rady Europy. Wartość dodana nowego znaku dziedzictwa europejskiego powinna opierać się na wkładzie wybranych obiektów w europejską historię i kulturę, **a także w realizację Unii**, na wyraźnym wymiarze edukacyjnym kierowanym do obywateli, **zwłaszcza** osób młodych, oraz na budowaniu sieci kontaktów między obiektami, w celu wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk. Główny nacisk powinien być położony nie na konserwację obiektów, która powinno być zagwarantowana przez istniejące systemy ochrony, ale na promowanie obiektów i ułatwianie dostępu do nich, **przyczyniając się tym samym do „dzielenia się” dziedzictwem historycznym i kulturowym w Unii**, oraz na jakość prezentowanych informacji i organizowanych imprez.
- (9) Oprócz wzmacniania poczucia przynależności obywateli UE do Unii i ożywiania dialogu międzykulturowego, działanie Unii na rzecz znaku dziedzictwa europejskiego może przyczynić się także do zwiększenia wartości i nadania odpowiedniej rangi dziedzictwu kulturowemu, zwiększenia jego roli dla rozwoju gospodarczego i zrównoważonego rozwoju regionów, w szczególności dzięki turystyce kulturalnej, do zwiększenia synergii między dziedzictwem kulturowym a współczesną twórczością i kreatywnością, do ułatwienia wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk w całej Europie, i ogólniej do promowania wartości demokratycznych i praw człowieka, które leżą u podstaw integracji europejskiej.
- (10) Cele te są w pełni zgodne z celami europejskiej agendy kultury, w której mieści się rozwijanie różnorodności kulturowej i dialogu międzykulturowego oraz promowanie kultury jako katalizatora kreatywności ⁽¹⁾.
- (11) Zasadnicze znaczenie ma stosowanie przy przyznawaniu znaku dziedzictwa europejskiego wspólnych, jasnych i przejrzystych kryteriów wyboru oraz procedur.
- (12) **Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wstępnej selekcji obiektów, które już otrzymały znak dziedzictwa europejskiego w ramach międzyrządowego programu znaku dziedzictwa europejskiego. Obiekty te należy ocenić w oparciu o nowe kryteria i procedury.**
- (13) **W ramach przeprowadzanych w przyszłości ocen funkcjonowania znaku dziedzictwa europejskiego można rozważyć możliwość rozszerzenia inicjatywy poprzez włączenie państw trzecich uczestniczących w programie Kultura.**
- (14) **Warunki zarządzania znakiem dziedzictwa europejskiego powinny być proste i elastyczne**, zgodnie z zasadą pomocniczości.
- (15) Ponieważ cele niniejszej decyzji nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, a z uwagi w szczególności na potrzebę nowych wspólnych, jasnych i przejrzystych kryteriów i procedur związanych ze znakiem dziedzictwa europejskiego, a także lepszej koordynacji między państwami członkowskimi, możliwe jest skuteczniejsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, wyrażoną we wzmiankowanym artykule, decyzja nie przekracza tego, co jest niezbędne, aby osiągnąć te cele,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja ustanawia działanie Unii Europejskiej zatytułowane „Znak dziedzictwa europejskiego”.

⁽¹⁾ COM(2007)0242.

Czwartek, 16 grudnia 2010 r.

Artykuł 2

Definicja

Dla celów niniejszej decyzji „obiekty” oznaczają zabytki, stanowiska naturalne, **podwodne, archeologiczne, przemysłowe** i miejskie, krajobrazy kulturowe, miejsca pamięci, dobra i obiekty kultury, a także dziedzictwo niematerialne związane z danym miejscem, w tym dziedzictwo współczesne.

Artykuł 3

Cele

1. Ogólnym celem działania jest przyczynianie się do:
  - wzmocnienia u obywateli UE, **zwłaszcza u osób młodych**, poczucia przynależności do Unii, opartego na wspólnych **wartościach i** elementach **europejskiej** historii i **europejskiego** dziedzictwa kulturowego **;**
  - wspierania dialogu międzykulturowego **i dialogu między terytoriami oraz uznanie walorów różnorodności.**
2. Pośrednim celem działania **na drodze do osiągnięcia tych zamierzeń** jest **;**
  - **podkreślenie symbolicznej** wartości i **zwiększenia** rangi **obiektów**, które odegrały **istotną** rolę w historii i **kulturze Europy i/lub** budowaniu Unii **;**
  - ułatwienie obywatelom UE zrozumienia **historii Europy** i procesu budowania **Unii**, a także poznania ich wspólnego, a jednocześnie różnorodnego dziedzictwa kulturowego, **materialnego i niematerialnego**, szczególnie związanego z wartościami demokratycznymi i prawami człowieka będącymi istotą integracji europejskiej.
3. **Same obiekty dążą do realizacji następujących celów szczególnych:**
  - rozwijanie europejskiego wymiaru obiektów;
  - podnoszenie świadomości wspólnego dziedzictwa kulturowego u młodych ludzi **w szczególności, a ogólniej u wszystkich obywateli UE, i zwiększanie ich poczucia tożsamości europejskiej;**
  - ułatwianie wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk w całej Europie;
  - rozszerzenie **i/lub poprawa** dostępu do obiektów dziedzictwa kulturowego **dla ogółu** społeczeństwa, szczególnie **dla osób młodych;**
  - intensyfikacja dialogu międzykulturowego, szczególnie wśród osób młodych, poprzez kształcenie w dziedzinie kultury, sztuki, historii **i interaktywnego kształcenia przez Internet;**
  - umożliwianie synergii dziedzictwa kulturowego i współczesnej twórczości i **wspierania** kreatywności;
  - **przy bezwzględnym poszanowaniu dziedzictwa kulturowego sprzyjanie synergii tego dziedzictwa i powiązanej z nim działalności gospodarczej, która sprzyja trwałości samego dziedzictwa i jego otoczenia**
  - przyczynienie się do **promocji**, atrakcyjności, **oddziaływania kulturowego** i **rozwoju turystycznego oraz do** zrównoważonego rozwoju regionów;
  - **sprzyjanie powstawaniu europejskich sieci uwypuklających wartość wspólnego europejskiego dziedzictwa.**

Czwartek, 16 grudnia 2010 r.

Artykuł 4

Uczestnictwo w działaniach

W działaniu mogą uczestniczyć państwa członkowskie Unii. Uczestnictwo to ma charakter dobrowolny.

Artykuł 5

Komplementarność z innymi inicjatywami

Komisja i państwa członkowskie zapewniają, **aby znak** dziedzictwa europejskiego **stanowił uzupełnienie, a nie powielenie**, innych inicjatyw w dziedzinie dziedzictwa kulturowego, takich jak lista światowego dziedzictwa UNESCO, **reprezentatywna lista UNESCO niematerialnego dziedzictwa kulturowego ludzkości i „europejskie szlaki kultury”** Rady Europy.

Artykuł 6

Dostęp do programu

Znak dziedzictwa europejskiego otrzymać mogą obiekty zdefiniowane w art. 2.

Artykuł 7

Kryteria

Znak dziedzictwa europejskiego przyznawany jest zgodnie z następującymi kryteriami.

- 1) Obiekty kandydujące do znaku **dziedzictwa europejskiego** mają wartość europejskiego symbolu i odegrały ważną rolę w historii i **kulturze Europy i/lub** budowaniu Unii **■**. W odniesieniu do **nich** należy zatem udowodnić:
  - ich ponadgraniczny lub ogólnoeuropejski charakter: przeszłe lub obecne oddziaływanie i atrakcyjność kandydującego obiektu musi wykraczać poza granice państwa członkowskiego; i/lub
  - miejsce i rolę obiektu w historii europejskiej i historii integracji europejskiej oraz jego związki z najważniejszymi dla Europy wydarzeniami lub postaciami, a także prądami kulturowymi, ruchami artystycznymi, **religijnymi**, politycznymi, społecznymi, naukowymi, technologicznymi, **ekologicznymi** lub przemysłowymi; i/lub
  - miejsce i rolę obiektu w rozwijaniu promowania wspólnych wartości, leżących u podstaw integracji europejskiej, takich jak wolność, demokracja i szacunek dla praw człowieka, różnorodność kulturowa, tolerancja i solidarność.
- 2) Obiekty kandydujące do znaku **dziedzictwa europejskiego** przedkładają projekt, **który zostanie zrealizowany najpóźniej do końca roku wyznaczenia obiektów i który zawiera wyszczególnienie wszystkich** następujących działań:
  - zwiększania świadomości europejskiego charakteru obiektu, w szczególności poprzez odpowiednią działalność informacyjną, oznakowanie i szkolenie personelu;
  - organizowania działań edukacyjnych, adresowanych w szczególności do osób młodych, które pozwalają na pogłębienie zrozumienia wspólnej historii Europy, jej wspólnego, a jednocześnie różnorodnego dziedzictwa kulturowego i wzmacniają poczucie przynależności do wspólnej przestrzeni;
  - promowania wielojęzyczności i **różnorodności regionalnej** poprzez używanie wielu języków Unii **jako klucza do dialogu międzykulturowego;**
  - **współpracy z obiektami opatrzonymi już znakiem dziedzictwa europejskiego ■**;

Czwartek, 16 grudnia 2010 r.

- nadania odpowiedniej rangi i zwiększenia atrakcyjności obiektów, w skali europejskiej, **m.in. za pomocą nowych technologii informacyjnych i komunikacyjnych;**
- **zagwarantowania obywatelom UE dostępu do obiektu przy pełnym poszanowaniu jego integralności.**

Tam, gdzie pozwala na to specyfika obiektu, zachęca się także do organizowania działań artystycznych i kulturalnych (na przykład wydarzeń, festiwali, pobytów artystów-rezydentów itp.), które zwiększają mobilność europejskich **działaczy kultury**, artystów i kolekcji, pobudzają dialog międzykulturowy i zachęcają do tworzenia związków między dziedzictwem kulturowym a współczesną twórczością i kreatywnością.

3) Kandydaci do znaku przedstawiają plan zarządzania i zobowiązują się do następujących działań:

- zapewnienia prawidłowego zarządzania obiektem;
- zapewnienia ochrony obiektu oraz przekazania go następnym pokoleniom zgodnie z odpowiednimi regułami ochrony;
- zapewnienia jakości obsługi zwiedzających, takiej jak historyczna prezentacja, informacje dla zwiedzających, oznakowanie itp.;
- zapewnienia dostępu do obiektów dla jak najszerzej grupy odbiorców, **w tym także dla osób starszych i niepełnosprawnych**, na przykład dzięki **odpowiedniemu dostosowaniu tych obiektów lub szkoleniom ich personelu oraz wykorzystaniu Internetu;**
- poświęcenia szczególnej uwagi młodzieży, w szczególności poprzez umożliwienie jej korzystnych warunków dostępu;
- **promowania** obiektów jako celu **podróży** turystycznych, **przy jednoczesnym ograniczeniu ewentualnego negatywnego wpływu turystyki na obiekt lub jego otoczenie;**
- rozwijania spójnej i pełnej strategii komunikacyjnej podkreślającej europejskie znaczenie obiektu;
- zapewnienia, że plan zarządzania jest, na ile to możliwe, przyjazny dla środowiska **.**

Artykuł 8

Europejski panel niezależnych ekspertów

1. Europejski panel niezależnych ekspertów (dalej nazywany „europejskim panelem”) ustanowiony zostaje w celu przeprowadzania procedur wyboru i monitorowania na szczeblu europejskim. Gwarantuje on, że kryteria są stosowane jednakowo w uczestniczących państwach członkowskich.
2. Europejski panel składa się z **13** członków. Czterech członków mianuje Parlament Europejski, czterech Rada, czterech Komisja **i jednego Komitet Regionów, w oparciu o ich odpowiednie procedury. Europejski panel wyznacza swojego przewodniczącego.**
3. Członkowie europejskiego panelu są niezależnymi ekspertami. Mają oni znaczące doświadczenie i wiedzę ekspercką w **dziedzinach** istotnych dla celów znaku dziedzictwa europejskiego. **O ile to możliwe, instytucje wyznaczające ekspertów dążą do zapewnienia komplementarności dziedzin wiedzy poszczególnych ekspertów oraz ich zrównoważonej reprezentacji geograficznej.**

Czwartek, 16 grudnia 2010 r.

4. Członkowie europejskiego panelu mianowani są na trzy lata. W drodze odstępstwa w pierwszym roku obowiązywania niniejszej decyzji czterech eksperci mianowani są przez Komisję na okres jednego roku, czterech eksperci mianowani są przez Parlament Europejski na okres dwóch lat, **jeden ekspert mianowany jest przez Komitet Regionów na okres dwóch lat i** czterech eksperci mianowani są przez Radę na okres trzech lat.

5. **Członkowie europejskiego panelu informują o każdym konflikcie interesów lub potencjalnym konflikcie interesów związanym z konkretnym obiektem. W przypadku poinformowania o takim konflikcie interesów lub jego stwierdzenia członek panelu nie uczestniczy w ocenie tego obiektu ani żadnego innego obiektu z tego samego państwa członkowskiego.**

6. Wszystkie sprawozdania, zalecenia i uwagi europejskiego panelu podawane są do wiadomości publicznej.

Artykuł 9

Formularz wniosku

■ Komisja przygotowuje, w oparciu o kryteria wyboru **określone w art. 7**, formularz wniosku, który stosowany jest przez wszystkich kandydatów. W ramach procedury wyboru analizowane będą jedynie kandydatury zgłoszone z użyciem oficjalnego formularza.

Artykuł 10

Wstępna selekcja na szczeblu krajowym

1. Za wstępną selekcję obiektów do znaku dziedzictwa europejskiego odpowiadają państwa członkowskie, **które ściśle współpracują w tym zakresie z miejscowymi i regionalnymi władzami.**

2. Każde państwo członkowskie może dokonać wstępnej selekcji najwyżej dwóch obiektów **co dwa lata**, zgodnie z harmonogramem zamieszczonym w załączniku. ■

3. Każde państwo członkowskie ustanawia własne procedury i własny harmonogram wstępnej selekcji obiektów, zgodnie z zasadą pomocniczości, zapewniając nieuciążliwość i jak największą elastyczność procedur. Zawiadamia ono jednak Komisję o wynikach wstępnej selekcji najpóźniej do dnia **1 marca** roku procedury **wstępnej selekcji.**

4. **Procedura wstępnej selekcji** przeprowadzana jest **zgodnie z kryteriami ustanowionymi** w art. 7 i z zastosowaniem formularza, o którym mowa w art. 9.

5. **Komisja publikuje pełną listę wstępnie wyselekcjonowanych obiektów i informuje o tym Parlament Europejski, Radę i Komitet Regionów.**

Artykuł 11

Ostateczny wybór na szczeblu Unii

1. Za ostateczny wybór obiektów, którym przyznany zostaje znak dziedzictwa europejskiego, odpowiada Komisja, a przeprowadza ją europejski panel.

2. Europejski panel przeprowadza ocenę kandydatur wstępnie wybranych obiektów i dokonuje wyboru maksymalnie jednego obiektu w każdym państwie członkowskim. W razie potrzeby wymagane mogą być dalsze informacje i zorganizowana wizyta na terenie obiektu.

3. Ostateczny wybór dokonywany jest **zgodnie z kryteriami ustanowionymi** w art. 7 i z zastosowaniem formularza, o którym mowa w art. 9.

Czwartek, 16 grudnia 2010 r.

4. Europejski panel przygotowuje sprawozdanie dotyczące wstępnie wyselekcjonowanych obiektów najpóźniej do dnia **15 grudnia** roku procedury **wstępnej selekcji**. Sprawozdanie to zawiera zalecenie przyznania znaku dziedzictwa europejskiego oraz stwierdzenie przyczyn niewłączenia obiektów do ostatecznej listy.

5. Kandydaci, którzy nie zostali włączeni do ostatecznej listy mogą w kolejnych latach składać nowe kandydatury do wstępnej selekcji na szczeblu krajowym.

Artykuł 12

Obiekty transnarodowe

1. Do celów niniejszego rozporządzenia do „obektów transnarodowych” zalicza się:
  - wiele obiektów usytuowanych w różnych państwach członkowskich, które łączy jeden specyficzny temat w celu przedstawienia wspólnej kandydatury;
  - jeden konkretny obiekt usytuowany na terenie co najmniej dwóch różnych państw członkowskich.
2. Kandydatury obiektów transnarodowych traktowane są zgodnie z tą samą procedurą co inne obiekty. Poddawane są one wstępnej selekcji przez **wszystkie odpowiednie państwa członkowskie**, w ramach **przysługującego im** limitu dwóch obiektów ustanowionego w art. 10. **Obiekty transnarodowe wyznaczają spośród obiektów uczestniczących w procedurze jeden obiekt, który jest koordynatorem i jedynym punktem kontaktowym dla Komisji. Koordynator przekazuje w odpowiednim czasie informacje na temat tej kandydatury transnarodowej wszystkim państwom członkowskim, żeby zapewnić udział odpowiednich obiektów w całej Unii. Wszystkie obiekty będące częścią obiektu transnarodowego spełniają określone w art. 7 i wypełniają formularz wniosku, o którym mowa w art. 9.**

Szczególna uwaga będzie zwracana na obiekty międzykulturowe, które tworzą kwintesencję ponadgranicznego dziedzictwa europejskiego, poprzez ich materialną i niematerialną symbolikę.

3. Jeżeli obiekt transnarodowy spełnia kryteria ustanowione w art. 7, będzie on miał charakter priorytetowy w ostatecznym wyborze.
4. **Jeżeli jeden z obiektów wchodzących w skład obiektu transnarodowego przestanie spełniać kryteria określone w art. 7 lub realizować zobowiązania określone we wniosku, zastosowanie ma procedura, o której mowa w art. 15.**

Artykuł 13

Wyznaczenie

1. Komisja oficjalnie wyznacza obiekty, które otrzymać mają znak dziedzictwa europejskiego w roku następującym po roku procedury wyboru, **uwzględniając w odpowiednim stopniu zalecenia** europejskiego panelu, i informuje Parlament Europejski, Radę i **Komitet Regionów o podjętych decyzjach**.
2. Znak dziedzictwa europejskiego ■ przyznawany jest na stałe, o ile spełnione są warunki określone w art. 14 i 15, i pod warunkiem kontynuowania działania.
3. **Przyznanie znaku dziedzictwa europejskiego nie pociąga za sobą żadnych zobowiązań o charakterze urbanistycznym, prawnym, pejzażowym, związanym z mobilnością czy architektonicznym. Jedynym obowiązującym w tym zakresie prawem są przepisy lokalne.**

Czwartek, 16 grudnia 2010 r.

Artykuł 14

Monitorowanie

1. Każdy obiekt oznaczony znakiem dziedzictwa europejskiego jest regularnie monitorowany aby zagwarantować, że nadal spełnia on kryteria określone w art. 7 i wypełnia związane z tym zobowiązania podjęte we wniosku.
2. Za monitorowanie wszystkich obiektów znajdujących się na terytorium danego państwa członkowskiego odpowiada to państwo członkowskie. Państwo członkowskie gromadzi wszystkie niezbędne informacje i co cztery lata przygotowuje szczegółowe sprawozdanie, zgodnie z harmonogramem przedstawionym w załączniku.
3. Sprawozdanie przekazywane jest Komisji i przedkładane europejskiemu panelowi do analizy najpóźniej do dnia **1 marca** roku procedury monitorowania.
4. Europejski panel przygotowuje sprawozdanie o sytuacji obiektów opatrzonych znakiem w danym państwie członkowskim najpóźniej do dnia **15 grudnia** roku procedury monitorowania, w razie potrzeby włączając do niego zalecenia, które powinny być uwzględnione w kolejnym okresie monitorowania.
5. Komisja, **po konsultacjach z europejskim panelem**, ustanawia wspólne wskaźniki dla państw członkowskich w celu zagwarantowania spójnego podejścia do procedury monitorowania.

Artykuł 15

Cofnięcie znaku

1. W przypadku stwierdzenia przez europejski panel, że konkretny obiekt nie spełnia już kryteriów określonych w art. 7 lub nie wypełnia już wszystkich zobowiązań podjętych we wniosku, panel rozpoczyna dialog z danym państwem członkowskim, za pośrednictwem Komisji, w celu pomocy w dokonaniu odpowiednich dostosowań obiektu.
2. Jeżeli po upływie 18 miesięcy od rozpoczęcia dialogu nie dokonano niezbędnych dostosowań, europejski panel zawiadamia o tym Komisję. Zawiadomieniu musi towarzyszyć uzasadnienie oraz zalecenia dotyczące sposobu poprawienia sytuacji.
3. Jeżeli po upływie kolejnych 18 miesięcy zalecenia nie zostały wprowadzone w życie europejski panel wydaje zalecenie cofnięcia znaku dziedzictwa europejskiego danemu obiektowi.
4. Komisja podejmuje ostateczną decyzję o cofnięciu znaku dziedzictwa europejskiego, **uwzględniając w odpowiednim stopniu zalecenia europejskiego panelu**, i informuje **o tym** Parlament Europejski, Radę i **Komitet Regionów**.
5. Zawiadomienia oraz zalecenia europejskiego panelu podaje się do wiadomości publicznej.
6. **Obiekty mogą w każdej chwili podjąć decyzję o rezygnacji ze znaku dziedzictwa europejskiego. W takim przypadku powiadamiają o tym dane państwo członkowskie, które z kolei powiadamia Komisję. Komisja podejmuje decyzję o cofnięciu znaku dziedzictwa europejskiego i powiadamia o niej Parlament Europejski, Radę i Komitet Regionów.**

Czwartek, 16 grudnia 2010 r.

Artykuł 16

Ustalenia praktyczne

1. Komisja wprowadza w życie działanie Unii na rzecz znaku dziedzictwa europejskiego. Komisja w szczególności:

- gwarantuje ogólną spójność i jakość działania;
- zapewnia koordynację między państwami członkowskimi i europejskim panelem;
- **w świetle celów, określonych w art. 3 i zgodnie z kryteriami ustanowionymi w art. 7**, ustanawia wytyczne **ułatwiające przeprowadzanie** procedur wyboru i monitorowania, a także formularz wniosku;
- zapewnia wsparcie dla europejskiego panelu.

2. Komisja odpowiedzialna jest za komunikację oraz eksponowanie znaku dziedzictwa europejskiego na poziomie Unii, w szczególności poprzez stworzenie i uaktualnianie poświęconych mu stron internetowych **i nowego logo oraz nadanie odpowiedniej rangi i zwiększanie atrakcyjności obiektów w skali europejskiej, na przykład poprzez wykorzystanie możliwości oferowanych przez nowe technologie oraz narzędzi cyfrowych i interaktywnych i dążenie do synergii z innymi europejskimi inicjatywami. Na tej stronie internetowej publikowane są wszelkie powiadomienia i zalecenia europejskiego panelu, o których mowa w art. 8 ust. 6, art. 10 ust. 5 oraz art. 15 ust. 5.**

3. Komisja wspiera tworzenie sieci kontaktów obiektów opatrzonych znakiem.

4. Działania wymienione w ust. 2 i 3, a także koszty europejskiego panelu finansowane są z zasobów finansowych, o których mowa w art. 18.

Artykuł 17

Ocena

1. Komisja gwarantuje zewnętrzną i niezależną ocenę działania na rzecz znaku dziedzictwa europejskiego. Ocena ta dokonywana jest co sześć lat, zgodnie z harmonogramem przedstawionym w załączniku, i obejmuje badanie wszystkich elementów, w tym skuteczności aspektów operacyjnych związanych z prowadzeniem działania, liczby obiektów, **zakresu geograficznego i skutków działania**, sposobów jego udoskonalenia oraz kwestii jego kontynuowania.

2. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające ocenę w terminie sześciu miesięcy od jej zakończenia, **któremu w razie potrzeby towarzyszą odpowiednie wnioski.**

■

Artykuł 18

Postanowienia finansowe

1. Koperta finansowa dla realizacji działania w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. wynosi 1 350 000 EUR.

Czwartek, 16 grudnia 2010 r.

2. Roczne środki zatwierdzane są przez władzę budżetową w granicach wieloletnich ram finansowych.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu następującym po dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

HARMONOGRAM

Harmonogram znaku dziedzictwa europejskiego

[Rok n]	Przyjęcie decyzji Prace przygotowawcze
[Rok n + 1]	Prace przygotowawcze
[Rok n + 2]	Wstępna selekcja na szczeblu państw członkowskich I
[Rok n + 3]	Ostateczne wyznaczenie obiektów
[Rok n + 4]	Wstępna selekcja na szczeblu państw członkowskich
[Rok n + 5]	Ostateczne wyznaczenie obiektów i monitorowanie
[Rok n + 6]	Wstępna selekcja na szczeblu państw członkowskich
[Rok n + 7]	Ostateczne wyznaczenie obiektów Ocena znaku dziedzictwa europejskiego
[Rok n + 8]	Wstępna selekcja na szczeblu państw członkowskich
[Rok n + 9]	Ostateczne wyznaczenie obiektów i monitorowanie
[Rok n + 10]	Wstępna selekcja na szczeblu państw członkowskich
[Rok n + 11]	Ostateczne wyznaczenie obiektów
[Rok n + 12]	Wstępna selekcja na szczeblu państw członkowskich
[Rok n + 13]	Ostateczne wyznaczenie obiektów Ocena znaku dziedzictwa europejskiego